

underordnet Deel deraf, som dog ligeoverfor Yderne bliver Afgift, fordi det er som saadan, at Tvangen paahviler dem til at yde det. Dette Sted i Grundloven maa altsaa give en fuldkommen berettiget Aaledning til Misforstaaelse; det maa kunne betragtes saaledes, at, medens Alt, hvad der gives i Stat til Stat og Commune, kan kaldes Bidrag til Stat og Commune, kan tillige Alt, hvad Vedkommende giver frivilligt, ikke udelukkes fra at være Bidrag til Stat og Commune. Naar man nu siger, at det ikke kan staa, at man frivilligt kan paatage sig en saadan Byrde og derved staae sig et Fortrin, saa siger jeg, at det dog ikke kan være Meningen med den politiske Forret, man vil give, at man skal kunne lade den beroe paa en Art Auction mellem de Paagjældende om, hvem der vil yde det høieste Bidrag, for at kunne være mellem de selvstændige Valgmænd. Er det Meningen, saa lad os høre det; jeg har ikke Noget imod, at det kommer frem, at man har meent det saaledes. Man behøver egentlig ikke at stamme sig over en, som jeg tror, saa stor Feil, der her er begaaet, idet nemlig dette Stykke af den hele Forsatning ikke er blevet behandlet gennem tredive Møder. Det er strengt taget slet ikke blevet behandlet i noget Møde, efter som det skulde antages eens i Landsstinget og i Folkethinget, naar ikke hele Sagen skulde falde sammen paah; det kunde ikke rettes i nogen Forsamling, uden at en saadan Virkning indtraadte. Denne Deel af Loven er bleven til i den ellefte Time i en Samling af tredive Mænd, som ikke ret vidste, hvad de skulde gribe til, i hvilken der først daaned sig en lille Klump, saa en større, og Forslaget kom da frem i Skynding, fordi det hastede dermed. Man var stedt i en sær Nødvendighed og Tvang fra begge Sider, nemlig den, at tage det uden egentlig at see paa det. Der som man nu siger: Vi erkjende, at der er en Mangel tilstede, og vi maae rette den, saa siger jeg: Det er en uheldig Ting, men uheldligere er det at lade den blive staaende, og endnu uheldligere er det at forsøge paa at forsvare den. Jeg indrømmer gjerne og villig, at Bestyrelsen af vort Finants- og Skattevæsen ikke har gjort sig Umage for klart og tydeligt at bestemme Be-

grebet af de forskjellige Udtryk, hvoraf den benytter sig; der finder idelig og idelig Feiltagelser Sted af Skatteobject og Skatteobject, det vil sige af det, der skal ydes, og de, der skulle yde; man benævner det, som angaaer den Ydende, med det Samme, som betegner Ydelsen, og omvendt, men det kan ikke have Lov til at faae Anvendelse i en Grundlov. — Jeg har nu behandlet dette Forslag og skal ikke blande det sammen med det andet, som jeg haaber siden at faae Tid til at behandle. Med al Anerkjendelse af den Sver og Nibkjerhed, som er lagt for Dagen i denne Sag, tror jeg, at der er Noget, man endnu skulde opmærksomhed, og som man ikke kan undlade at tage i Betragtning. Jeg for min Part seer Rigigheden i Skåten fra et andet, jeg kunde maaskee sige, fra et høiere Standpunkt, end de, der ganske simpelt betragte den som Midde til derefter at organisere et Valgsystem, men jeg skal ikke her behandle denne Sag, i Haab om, at vi ikke nu komme til at slutte Forhandlingerne. Skulde det stee, maa jeg være denne Skåne ligesom saa mange andre ved denne Leilighed.

Sable: Da det lader til, at den anden Behandling snart skal sluttes, ønsker jeg ikke at lade være uimodsagt, hvad den ærede Taler fra Børgense (H. M. Peterfen) har udtalt, at der ikke er blevet vaft nogen Haand fra den Side, hvortil jeg hører, til at komme til en endelig Ordning af vore Forsatningsforhold, og at den uheldige Stilling, hvori vi nu ere, forekastes os, hvorimod vore Modstandere tage til Indtægt for sig, at naar de kun stemme deres Ja for det nuværende Udskift, saa er dermed hele Sagen ordnet. Jeg har ikke været med til, og jeg priser mig lykkelig ved ikke at have været med ved alle de Forhandlinger, som have fremkaldt den uheldige Tilstand, hvori vi ere, men jeg kan ikke nægte, at det overrasede mig, da jeg nu atter kommer i denne Sal, at høre Medlemmer, og deriblandt ogsaa det ærede Medlem, som udtalte hiin Bestyrelsen, Medlemmet for Børgense, Rigsdagsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds, udtale sig saaledes. Naar han og flere Andre kun vilde slutte sig til dem, med hvilke han forhen med